

TALLINNA POLÜTEHNİK

ТПИ ПАРТЕКОМИТЕЕ, РЕКТОРААДИ, КОМСОМОЛИКОМИТЕЕ JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 7. (1087)

Reede, 4. märts 1983

XXXIV aastakäik

PALJU ÕNNE NAISED!

TÄNUAVALDUS

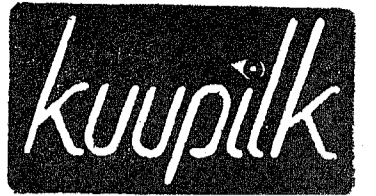
Seoses rahvusvahelise naiste-päevaga käsin avaldada tänu eeskujuliku ametialase, õppening ihiskondliku töö eest järgmistele naisõppejõududele, -töölistele, -teenistujatele ja -üliõpilastele:

- Veronika Antonova, kaugõppe-teaduskonna metoodik
 Irina Barannikova, AV-47 üliõpilane
 Velve Feldt, AV-61 üliõpilane
 Madli Ganihhina, juhtiv insener
 Marina Grebenkova, KA-47 üliõpilane
 Jelena Gutman, MM-87 üliõpilane
 Tiina Hallang, vaneminsener
 Hiie Hinrikus, dotsent
 Marika Hunt, KO-101 üliõpilane
 Sirje Iljas, arvutuskeskuse operaator
 Veera Iljuškina, MM-88 üliõpilane
 Oie Jakobson, kaugõppe-teaduskonna vanemmetoodik
 Ingrid Järv, insener-programmeeriija
 Tiina Kaljuvee, vanemtehnik
 Eha Kindel, vaneminsener
 Merle Kruusimägi, TE-41 üliõpilane
 Lehti Kuldmäe, nooremteadur
 Marika Kulp, vanemtehnik
 Inna Kurvits, aspirant
 Viktoria Kuzmina, AA-87 üliõpilane
 Maie Lepp, assistent
 Sylvia Liias, end. majandusteaduskonna komsomolibüroo sekretär
 Heli Lootus, assistent
 Merle Ludvik, EE-101 üliõpilane
 Erna Maiste, vaneminsener
 Ülle Meltsas, AO-101 üliõpilane
 Eda Mesila, vanemlaborant

- Jelena Mjakošina, insener
 Jelena Molotško, AA-107 üliõpilane
 Eda Nurk, laborant
 Irina Nurste, vaneminsener
 Katrin Odamus, TI-41 üliõpilane
 Olga Opekiševa, õppemeister
 Lea Pallas, assistent
 Oie Palmre, vanemteadur
 Virve Peegel, dotsent
 Linda Reha, vaneminsener
 Kiira Rahnel, KA-61 üliõpilane
 Kaja Rattasepp, insener-programmeeriija
 Vilma Rjadnev, insener
 Stella Saženkova, laborijuhataja
 Irina Semikova, MM-87 üliõpilane
 Helvi Sepp, vaneminsener
 Marian Sepp, ET-102 üliõpilane
 Zoja Sidorova, AA-107 üliõpilane
 Vaike Sisask, vanemlaborant
 Olga Sjusjukalova, vanemõpetaja
 Vilma Tambur, õppemeister
 Eda Tihkan, insener
 Irina Tube, EE-107 üliõpilane
 Aiki Vaarmann, assistent
 Malle Vahemetsa, assistent
 Endla Vallas, vanemõpetaja
 Irina Vassenina, TM-107 üliõpilane
 Jelena Vendelin, nooremteadur
 Helgi Veskimäe, vanemteadur
 Sirje Viilup, nooremteadur
 Marii Viks, insener
 Anne Viljus, vanembibliograaf
 Külli Villemson, KÜ-81 üliõpilane
 Anne Vilumets, operaator-seadistaja
 Marje Väinaste, TL-81 üliõpilane

Rektor B. TAMM

VEEBRUAR

Kuu lõpupoole tundsin ta lähenemist. Majaräästalt silksatas jääpurikas, päike paistis silmad kissi, Mustamäe männid näisid lume alt koorunuina lausa mustjatena.

Lõin kasukahõlmad valla ja kiskusin mütsi silmilt. Öhtul aga turtsusin, aevastasin, nuuskasin ja pesin taskurätte. Ke-vadeootus, kevadelootus. Veidi varajane ja talvekarge.

Aasta lühim kuu, küünlakuu, on möödas. Meelde jääb ta tõelise talvekuuna, mil suusateed pikad ja mäenõlvad lastekirjud. Mil lumi taldade all lahedalt krudises ja meestel vuntsid härra kiskusid.

Vuntsid härras, aga näod naerul. Veebruaris oli aasta kõige mehelikum päev — Nõukogude Armees 65. aastapäev, rahvakeeli lisaks ka «meeste-päev». Päev, kui naised oma poolehoidu meestele lisaks so-kipesemisele ja supikeetmisele ka lillede ja tortidega üles näit-sid. Kui tüdrukud vilumata-pite pilkudega kauplustes mees-telette takseerisid. Päev, kus mehed õigustatult peale päeva-tööd end puhkama seadsid.

Meie majas vahetas kuualguse vaikelu välja igapäevane koolimelu. Semestri alguse näiline rahu: jälle on aega, veel on aega, jõuab.

Vanemate kursuste tudengitel aga muremõtted peas — suunamine, see maagiline sõna, ajus vasardamas. Paljudel diplomandidel sai tehtud teadusliku kommunismi riigieksam, tudengiaja viimane suurem proovikivi. Ees on lõpukevad, ees on selliaeg. Aja pöördumatus.

Üliõpilaste pilgud pöördusid kooliteel ootavalt veebruaris ametlikult avatud kohvik-klubi poole. Vastukaaluks tudengilossi väärrikatele kivimüüridele kaasaegsus ja nooruslikkus. Tudengi südames seni veel ootus-ärevus. Millal? Kui mitte veebruaris, kas siis märtsis?

See kuu pani unistama toasoojusest, ka inimhinge soojusest ja sallivusest. Vahel tundub, et koos talvekülmaga tõmbume alalhoidlikult enesesse ja hoiame kadeldalt soojuseraase. Häda sellele, kes oma soojusega priisanud ja nüüd külmeta-ma peab. Müksime rohkem ja vabandame vähem, toriseme kõvemini ja naeratame virilamalt. Tunneme solvunult, et just meile tehakse liiga. Oleme endaga ametis.

Kui ühel päeval mööda Pika tänavat üle pika aja vahelduseks igapäevasele traavimisele lonksin ja päikesesira nau-tisin, äratas mind hütüatus: «Tulge ruttu sealt ära!». Jõudsin vaevalt taibata ja reageerida (s. t. ühe konnahüppe teha), kui mu kõrvale suur jääpurikas mürtsatas. Paljud tänavalliiku-jad vaatasid mind uudishimu-likult, umbes nii: «Ah et ei kukkunudki pähe.»

Oh seda kevademärki!

Oh seda inimest!

TIINA KUSLAP

MEES ILMA SÜDAMETA

Kaheksanda märtsi eel valdab meesterahvaste hingeelu teatav ärevus, mis väljendub väga erinevates vormides: nurisemine lillehindade üle, üllatavalt aktiivne kaupluste külastamine, sobilikku sauna otsingud õdusa «happening'i» korraldamiseks, pühade-eelne segadus ühiselamus, meesteaduskondade tudengite kahtlaselt sagedane viibimine keemiataaduskonna kor-puses jne. jne.

Meesilõpilastel on saanud heaks tavaks kinkida oma grupi neidudele midagi ilusat või huvitavat. Seda tehakse siiralt, lapselik naeratus huulil, ohverdades pool oma südamest ... Kui kena!

Muidugi südamest. Kui jät-kub! Peeter ütles, et tema kos-titab naistepäeval kommidega. Ja jätkub. Jätkeb isegi mitmeks tüüruks.

Peeter, sõber ja endine grupi-kaaslane, on üksik, sest peale tema on rühmas kakskümmend viis tüdrukut. «Ega see kõige soodsam variant ei ole», ütleb

ta ise, «peab ikka pooleks ole-ma, siis oleks harmoonilisem ja terviklikum.»

Rääkisime vastassugupoole võrdsusest ja naiste õigustest, seoses sellega ka üliaktiivsusest ja võimukusestki.

«Terviklikkus läheb kaotsi,» ei väsi Peeter rõhutamast, «kui-gi välise ülekohtu vastu seis-takse nagu üks mees.» Teadagi, et tekivad fraktsioonid, see aga tähendab tõelist võit-lust. «Seal ei tee üks meeste-rahvas midagi ära, olgu ta siis nii tugev isiksus kui tahes.»

Mõni aeg tagasi jagati rühm laboris nimekirja alusel kaheks poolrühmaks. Seejärel oli vaja otsustada, kumb poolrühm tuleb järgmisel korral ja alustab töödega. Lõpptulemusena ei ilmunud keegi kohale ning asi läks veelgi segasemaks, kui ka ülejäärgisel korral keegi ei tulnud. Opejõud pani asja küll paika, kuid seniajani ...

Ja sellised «kriitilised situat-sioonid» on tormi alguseks.

«MINA FRAKTSIOONI-

DESE EI KUULU!», kinnitab Peeter. «See veel puuduks.»

Kõigele vaatamata on rühm ikkagi tubli, õpihimuline. Keegi pole välja langenud ega maha jäänud. «Et meil suuri ja süga-valt filosoofilisi diskussioone peetakse, pole küll kuulnud. Rohkem argiseid mõtteid. Kor-ralikult käiakse koolis, hooli-kalt vormistatakse laboraatoor-seid töid. Siis koju. Kes abi-elus, kes mitte.»

Kui Peeter rühma tuli, oli ta veidi üllatunud: ei mingit huvi uutunuka vastu. Oleks keegi midagi küsinudki. Alles hiljem mõistis ta oma naiivsust, sest naiselik uudishimu oli vajaliku info palju põnevamate kanalite kaudu ning tunduvat varem juba hankinud. «Igahel oli minust pilt ammu olemas ja arvamus kujundatud.»

Küsisin grupiõhtute kohta. «Oli üks hiljuti, aga sinna ma ei läinud. Oeldi, et tahetakse ainult tüdrukuid.»

Kas naisestumiskartust pole? «Mida siin karta. See on para-tamat.» Noogutasin mõistvalt

pead (minugi grupis on ainult neli meeshinge).

Kudumine selge? «Kui-gi käib aktiivne «UKU» tegevus, ei ole mind asjasse keegi pihendanud.»

Selle hooaja mood? «Heegeldatakse ja väga kee-rulisi mustreid. Valgeid barette ei tehta.»

Kuidas sünnipäevadega on? «On, lilleneiu olen mina.»

Kuidas tütarlapsed poltide ja nutritega hakkama saavad? «Tragid on. Näha, et nad on mõelnud tõsiselt asja peale.»

On loogiline arvata, et Peet-riil on kõige suuremad võima-lused valikuks ... Aga tema on skeptik, ei saa aru naistest, kes kinnitavad, et kolme aasta pärast lähevad mehele. Huvitav, kust selline enesekindlus?

Naistepäeval kingime poole oma südamest. Aga Peeter, tema peab andma ühe kahe-kümmeviitendiku ja sedagi on palju, sest nii jääb ta sel päe-val hoopiski südamega.

ENDEL SARAPUU KO-81

MALLEGA MALLEST

Taas on märtsikuu. Naiste-päevakuu, mil eriline tähelepa-nu 8. märtsi päevakangelastel. Meie fookuses on mehaanika-teaduskonna III kursuse ainu-ke eestlasest õrnema soo esin-daja Malle Kaugküll (MP-61).

Kuidas tuli ühel neilul pähe mõte õppida mehaanikat?

«Ei tea isegi. Võib-olla käis see nii: keskkooli minnes tead-sin täpselt, et lähen Tartusse juurat õppima, aga siis juhtus mulle väga tore füüsikaõpe-taja. Oskas aine ääretult hui-tavaks teha. Nii jõudsingi ot-susele, et mind huvitavad reaalaained rohkem, füüsikas eriti mehaanika osa ja siin ma nüüd olen.»

Oled 123 tudengi hulgas ainus neiü. Kuidas tunnend end meeste-seltskonnas?

«Kui algul mind suure aplau-siga vastu võeti, oli tunne, et siia majja ma oma jalga enam ei tõsta. Praegu tunnen end aga väga hästi. Poisid on tõelised rüütliid, alati võib nende peale loota.»

Oli sul aimu mehaanikatu-dengi elust või tulid täiesti «asustamata saarele»?

«Ma ei olnud üldse teadlik ei mehaanikatudengi ega ka mõne teise tudengi elust. Lihtsalt tul-in, peaaegu et jah «asustamata saarele.»»

Millised probleemid sulle kui naistudengile südamevalu val-mistavad? Mis on head ja mis on halba mehaanikutes, üldse tipikates?

«Enda kohta võiksin öelda, et olen küllaltki aktiivne tudeng. Sellepärast näengi probleemi selles, et suuremal osal tipika-

test jääb pealehakkamisest puudu. Kaks-kolm inimest ra-belevad mingi asja kallal, aga enamuse arvab lõpuks ikka: vi-lets oli. Ise ei viitsi keegi kätt külge panna.»

Mehaanikud hoiavad kokku ja ei häbista oma nime. Halb on aga see, et isekeskis väike-ses ringis palju juuakse. Eks kooliehus ole ka teisi halbu kül-gi, kuid sellest ei tahaks praegu midagi öelda. «Pärast vihavaen-lasi kui palju. Ma ikkagi ainu-ke tüdruk.»

Jääb veel lisada, et Malle on oma rühma komsorg ja teadus-konna komsomolibüroo liige. Nendes töodes saab ta hõlp-sasti hakkama ka mõne sellise küsimusega, mis meestudengi-tel pikemat hoovõtmist vajaks.

RAIVO LINNAS MM-63

* Ideaalne naine?

SULEV NÕMMIK: Ei ole näi-nud. Vaevast, et eriti ilus. Näo ja figuuri ilu õilistab ja teeb naise kauniks, aga kas see elus ideaalne on — ei julge uskuda. Tark. Aga väga targad naised on omamoodi ka rumalad. See kõik on bumerangimäng.

MURELIKU SUUGA...

... arutati üliõpilasklubi nõukogu koosolekul uue kohviklubi (NB! Nimi veel panemata. Ootame ettepanekuid!) probleeme. Maja juba ammu püsti, kuid tudengil sellest ja seal toimumahakkavast aimu vähe.

* kui köögi- ja korralduslikult tööle hakkab, võib avamise piirajaks välja kuulutada märtsi keskpaiga.

* maja on avatud 9.00-18.00 sööklana (+ baar, kus päeva ajal müüakse kohvi ja kondiitritooteid), 19.30-23.00 aga üliõpilasklubina. Sisse pääseb 20.30-ni, hiljem mitte, sest see segab programmi.

* saalis on 150 kohta, baaris parkümmend.

* pääsme hind on orienteeruvalt 2 rbl., pilet sisse on arves-

tatud väike suupiste (kokteil-salat, marjajook jne.) ja kulu-tused ürituse läbiviimiseks. Pileteid saab ainult eelmüügist. Kohvi ja kokteili müüakse baaris.

* plaanis on hakata õhtuid sisustama järgmiselt: esmaspäeval disko, teisipäeval teatrietendus (sõlmimisel on lepingud ENSV Riikliku Noorsooteatri ja Vanalinnu Stüdioga spetsiaalselt klubi lavale kohandatud etenduste kohta), kolmapäeva-neljapäeva sisustavad külalised või oma kooli taidlejad, reedel (alates sügisest) on kavas lavale tuua väike varieteeprogramm. Sel kevadel on reedeti disko. Laupäeval-pühapäeval, kui enamuse tudengid koju sõidab, on klubi suletud.

* tõsiseks küsimuseks on kü-

lastajate kontingendi kindlaksmääramine. Et tegemist on siiski üliõpilasklubiga, koht ise aga kõigile ahvatlev, otsustati, et peale TPI tudengite, kes majo-omanikud (NB! koos omaniku-õiguste ja ka -kohustustega), on üritusele terefaltnud ka teiste kõrgkoolide rahvas.

* korrapidamismured on suured — ega üliõpilastel alati oma staatus taha meeles püsida, eriti peohoos. Üksel on kontroll, korrapidamisele võetakse appi ka tudengeid.

* kõik eelnenud on praegu vaid teooria, mida eksperimendi korras rakendada hakatakse. Täpsem kokukord töötatakse välja hiljem, siis avaldame selle ka ajalehes.

* peamine klubitöö korraldamises sõltub Sinust, tipikas. Seda ära unusta!

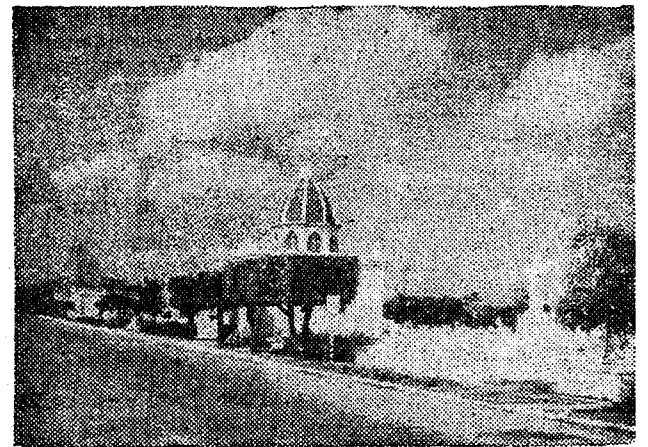
ENNO TAMMER

KUUBA-GUADELOPE-KANAARI SAARED-TUNEESIA-KREEKA-TURGI

Kihutame avaral ja augutul sõiduteel. Santa Maria rannani on 18 kilomeetrit. Dios näitab, et peale lauluvile ja sõrmenipsu meeldib talle ka küre siit. Muidugi ei tähenda küre sõit seda, et vile vilistamata või nips nipsutamata jääks. Vasakul ookean, rannadär; paremal sisemaa. Maastik on viljatu välimusega: kiviklibune, ebatasane, räsitud, kaetud üksikute kadakataoliste puudega (ajumügarik loob alateadliku võrdlusvõimaluse Saaremaaga). Siin-seal hurtsikud, mustavalgekirjud lehmad. Taamal müristab tuttav Beloruss. Ookeaniäär on sisustatud kaasaegsete ehituskompleksidega: sõjaväeakadeemia, Havanna pioneeride puhkelaager ning pikk hotellide, motellide, ranna lõbustusasutuste rida. Hotellikompleksi algus tähendab seda, et oleme kohale jõudnud.

Santa Maria rand. Atlandi ookean.

Liiariba on kitsas, kuid selle jätkuks on palju rohelist. Loomulikult palmid, mõnedel suured pähklid otsas. Säbrutav vesi on mitmevärviline: kõikudes liiva jooksvast rohekashal-list kuni silmapiiril paistva sini-siniseni. Et on talv, on rand peaaegu tühi. Vaid mõned julged päikesepruunid šokolaadi-poidid pilgutavad silma ja pakuvad vahetuseks ilmatusuuri teokarpe.

Columbuse kalmistu

Vee temperatuur on kaks kraadi madalam välisõhust — selline on kirjutamata seadus. Niisiis +25°. Maarjamaa mehel pole vahel võimalust nii sooja vannigi minna. Riided seljast ja hopp, laineid murdma. Aga lained on võimsad ja kavalad. Virutavad su algul õhku ja siis erilise krutskiga vee alla. Tahtmist kaugemale uitama minna ei teki. Vallandub lapse-lik kargamisõõm, kuid kõige mõnusam tunne on ikka siis, kui varbaotsad puudutavad põhja. Põhi on vägagi ebaühtlane, nii et tuleb ette ka abituid siplemisshetki. (Õhtul laevas saame teda, et kaks Uljanovski noormeest olid sunnitud kasutama Kuuba vetelpäästjate abi ookeanist väljatulemisel. Onnaks lõppes kõik vaid kerge ehmatusena). Vesi on tugevalt üle soolatud ja võtab silmad kipitama. Päikese käes kuivades kattub keha soolakristallidega.

9. veebruari programm on veelgi tihedam.

Columbuse kalmistu. 1871. aastal maeti siia esimene mees, kelleks oli kalmistu projekteerija. Täna on matmispaiga pindalaks 72 ha. Valge marmor (sarkofaagid) loob pühaduse tunde, sunnib sind pead langetama ja rääkima sõinal. Sarkofaagide vahel haljendav roheline ja teid palistavad puud-põõsad mahendavad valgetest kividest tulenevat surutist, aitavad leinajal üle saada kaotusvalust.

Havanna loomaaed. Koht, kus on hea olla nii loomadel kui ka külastajatel. Ninaloom on kui sirge pulk neljal jalal, külge riputatud koheva sabaga. Laisklooma võib puu otsast maha võtta ja kuhugi mujale laisklema panna (ei tea ainult kas ta viitsib kuskil mujal laiskelda). Vihane šimpans — ei saanud maiustusi — tervitab turiste peotäie sõnnikuga. Jõehobu lühike ja tõnts sabajupp töötab kui ventilaatorpühusti, puistates tagant tulevat roojamassi laiali. Laialdane valik krokodille. Ja mitte klaaspitriinis.

Sõidame külla tekstiilikombinaadi noortele. Havannast 50 km kaugusele. Näeme sisemaad. Assotsiatsioonid Saaremaaga jäävad alles. Mis sest, et Saaremaal pole ei suhkru-roo, ei tubakaistandusi ega banaanipuid.

Noored tutvustavad oma tehist. Suur ja mürisev nagu tehased ikka. Palju ilusaid kuubatare, kellele nii mõnigi meie grupi liige kingib mälestuseks märgi. Mürisevalt tutvumiselt viiakse meid jahedasse ja vaiksesse kõrvalruumi, kus ootavad banaanid, apelsinid, kookospähklid ja limonaadid. Maitseb hea. Peetakse kõnesid. Meie giidil Jüril on tööd kuhjaga, sest mõlemal poolel on sõnavõtjaid ridamisi kibelemas. Grupijuht Jaan demonstreerib oma sõnaosavust, pidades veerandtunnise loengu Kuuba ja Nõukogude Eesti sõprusel. Täna on Kuuba tekstiilikombinaadil Eesti rahvusnukud ja ka meie koduvabariiki tutvustav album.

JÄTKUB...

MA EI SAA SIND KUNAGI TUNDMA,

täpselt nagu Sinagi mind, sest ma lihtsalt ei viitsi, ei julge, ei taha tulla Su juurde, teha Sinuga juttu, kutsuda trehvama... Ka pole mul vähimatki soovi oodata Sind tänavanurgal kella all, tammudes külma pärast jalalt jalale, mudides käes tsellofaanis roose. Ma lihtsalt ei viitsi vedada Sind kinno, teatrisse, kõrtsi, pidudele, kuulata alalõpmata Su tüütut lobisemist, Su väikesi kavalaid soove ja tahtmisi, kudrutada Sinuga igasugu tühjast-tähjast... Ja üldse ma ei soovi, ei taha, ei oska flirtida Sinuga, ehkki oled lausa saatanlikult ilus.

Alar Mäe foto

T. TOMBERG

NAISTEKLUBI — NAISTE HUVI

President Ellen Nossenko:

«Alustasime möödunud aasta oktoobris. Siis registreerus üle 70 naise. Tavaliselt käib meil koos umbes 40-50 naist: õppejõude, teenistujaid, üliõpilasi. Tudengid moodustavad neljandiku klubi koosseisust. Meie tegevust juhivad viieliikmeline nõukogu.

On toimunud viis suuremat ühisüritust. Külla kutsusime kosmeetiku, kes peale nõuanne jagamist ka klubiliikmeile dekoratiivkosmeetikat tegi; Tõnu Otsa, kes rääkis naiste seksuaalpsühholoogiast; dotsent Virve Peegli, kes biorütmee vaagis. Oleme käinud tervishoiu-

muuseumis, aastalõpupeo korraldasime restoranis «Kännu Kukk». Siis anti ka nõuandeid lauakattimiseks ja külaliste vastuvõtmiseks.

Lisaks ühistele ettevõtmistele jaguneb meie klubi kaheks seksiooniks: makramee ja ikebana õppijaiks.

Ikebanaringis on rohkem osavõtjaid, neil on kaheaastane õppekava, mille jooksul nad jaapani lilleneostuskunstiga lähemalt tutvust teevad. Möödunud nääripeol olid Taidlejate Maja kaunistamas just meie naiste valmistatud krässid ja hällid.

Makrameehuvilisi on vähe-

maks jäänud. Mõned, kel sõlmimislemendid selged, enam millegipärast juurde õppima ei tulegi.

Plaanid? Märtsis korraldame koos noorte ABC-ga moeõhtu. Külla tulevad moemaja mannekeenid ja El-Maaja Randküla.

Sügisel, kui makramee selge, hakkame juurdelõikust ja õmblemist õppima. Veel on mõtteis kutsuda külla rohkem psühholooge, disainereid jne.

KÕIK HUVIDUNDJAD ON ALATI OODATUD. JÄTKAME TEGEVUST. KUNI ON NAISI JA HUUVITAVAD TEEMASID.»

KELLELE

LILLED

Naistepäev — lilled. Kõigepealt kingin lilli neile naistele, kellega kõige rohkem lävin. Sel päeval tahaks kinkida lilli abikaasale, emale, õele, ämmale, tädile, onunaisele, täditüttele, onutüttele, vennanaisele, vennatüttele (see ka juba suur preili!). Veel abikaasa venna, naisele ja oma venna ämmale, sest ka nemad on väga kenad inimesed.

Ja loomulikult grupiõdedele (ainult 16 tütarlast) ning oma naisõppejõududele.

Aga tegelekult... Aga tegelekult ma ju ei kingi neile lilli. Sest häid naisi on palju ja kahjuks on nende tähtpäev juhulikult veidi enne stipipäeva.

Isegi oma naisele ei kingi ma sel päeval lilli, sest ma juba tean, mida ta seepeale kostab.

Ta ütleb umbes niimoodi: «Kallis! Ma ju TEADSIN, et sa tood mulle TÄNA lilli! Eelmisel naistepäeval tõi ka alpikanne. Aga vahepeal oli terve aasta... Oitsesid sinililled, karikakrad, astrid... Ka jaanipäeval võib lilli kinkida!»

... Või siiski kingiks? Naisele? Emale? Ämmale...

IVO EINMAA KU-81

LILLI RANDMA

Võõrkeelte kateedri dotsent Lilli Randma on meie majas töötanud üle kolmekümne aasta. Sellesse aega mahub teadmiste jagamine tuhandetele noortele, õppe-metoodiline töö, teaduskonverentsid, väitekirja kaitsmine. Lilli Randma pidevaks hooleks on aspirantide keelealane ettevalmistus ja eksamineerimine.

Paljud endised õpilased on saanud nüüd tema kolleegideks. Võõrkeelte ja vene keele kateedri töötajad soovivad juubilarile loomingulise sädeme jätku.

ENSV teeneline kunstitegelane

SILVIA MELLIK

Professor Gustav Ernesaks kirjutab raamatus «Suu laulab, süda mureteeb»: «Kui tegeled alaga, mis vajab ainult mõistust, lisa sinna pisut ka südame häält.»

Just «südame häält» on juubilar toonud TPI akadeemilise naiskoori lauljatele alates 1972. aastast. Esimesed kaks aastat abidirigendina ja hiljem juba peadirigendina.

Soovime juubilarile jätkuvat loomingulist energiat, tugevat tervist ja visadust eesti koorikultuuri edasiviitmisel koos oma akadeemilise naiskooriga. oma koor

Kaja on imeline. Kutsun teda: «Kaja! Kaja!» Kaja tulebki. Kaja. Kaja. Kaja. Võtab kurdikski. Kaja, mis sa küll minuga teed?! Kaja, sa ajad hulluks. Ei, enam ei kutsu. Kaja on täna liialt imeline.

ENEST

Ene on tark neiu ja väga huvitatud ENE-st. Igal õhtul uurib Ene põhjalikult ENE-t. Vahel võtab voodissegi kaasa. Ka oma sõpradele-sõbrannadele soovib ENE: «Kui tahate targaks saada, uurige ENE-t.» Parim kink Enele on ikka ENE.

LAINEST

Elasid kord üheksa sõbrannat, üheksa Lainet. Uhele Lainele meeldis õhtuti käia mere ääres üheksandat lainet imetlemas. Ulejäänud kaheksa Lainet istusid sel ajal üheksandama pool ja ootasid Lainet koju. Laine tuli ja tõi mere hõngu. Aga ühel õhtul jäi üheksas Laine tulemata. Selle peale arvasid ülejäänud kaheksa: «Laine möllab!»

HELIST

«Heli on puhas», arvas Heli ja pööras heli valjemaks. «Ei, Heli, heli ei ole puhas», ütles helitehnik. «Mida teha heliga?», päris Heli.

Õrnalt Heli emmates arvas helitehnik, et heli peaks kinni panema. Heli oli nõus. Ebapuhast heli sel õhtul enam kuulda ei olnud. Ja ka Heli oli tasemel. Helitehnikust rääkimata.

JURI PUHA

NAIJANATUHE

8x8 grid with numbers 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24 placed in various cells.

Paremale: 1. Naine, teatud rahvuse esindaja 9. Euroopa meistri-võistlused 10. Mehe kaunistus, mis vahel naistele meeldib, vahel aga torgib 11. Kõige kallim naine 12. Naisel värvitud 13. Viimase Slaagerfilmil naiskangelase hellitusnimi 14. Mehenimi, trükiveega 15. Tootmiskoodis 17. Siseasjade Osakond 18. Saade, mida enamus naised peab igavaks 19. Naisele väga oluline 20. Armunud naise kätte ei tohi anda 23. Lõõmisiik, milles naised mehi süüdistavad 24. Ka nende eest naised hoolitsevad

Alla: 1. Tervistkahjustava toodanguga vabrik 2. Meestele mitte just eriti soodne naine 3. Kange naine 4. Naine teeb rahaga 5. Koht, kus on palju kuumaverelisi naisi 6. Naiste närvihäigus 7. Tütarlapse nimi 8. Naine instituudis, kes jagab tuusikuid 15. Kõrgkool, kus palju naisi 16. Koht, kuhu linnapreilil meeldid ei lähe 21. Dieediks kõlbulik kraam 22. Püksid, mis kaunistavad iga naist

MÄRTS – TEATRIKUU

Pantomimikunst ei ole mingi uus moevool, tema sünd langeb ajajärku: e. m. a. Nüüd avastab 20. sajand teda endale uuesti. Kahtlemata on tark vaataja kõhkluskammitas. Mis ta siis ikkagi on: tsirkus, tantsuetendus, plastiline meditatsioon...? Küllap on ka üliõpilastel oma arvamus, mis ehk ei olegi äärmiselt soosiv. Jäagu lõplik otsus veel tegemata, lisame vaid, et segaduses on süüdi ka viljelejad ise ja just need, kes stiilipuhtuse asemel pakuvad «ühepäjatoltu».

«Tallinna Pantomim» arvab, et pantomiimi selgus, eluõigus on seotud järjepidevusest

sündiva stiiliga ning kutsub Teid osa saama uuest esietendusest ja juubelihooajast.

«Hingekell» on sündimata jäänud armastuse tragöödia. Kuid mitte kurbmäng teemal «mina armastan sind, sina teist ja see, keda armastad sina, armastab kolmandat», vaid soov tunnetada armastust, seda tarkust ja hullust, mis inimest vabastab, aheldab, alandab, ülendab, hoides teda oma raudses haardes.

Stsenarist-lavastaja on Adolf Traks, muusikaline taust ansambli «Pink-Floyd» repertuaarist.

Nüüd tuleb lisada ka mõni sõna meie käekirjast. Visiitkaardiks on olnud ning jäänud julgus ja tahe luua midagi oma. Väljendusvahendiks inimkeha, mis avab end läbi emotsionaalse-tahtmatu liigutuse koos stiiliseeritud ja plastilise tegutsemisega. Neid siduvaks lülks näitleja improvisatsioon.

NB! Esietendused on 7., 8. ja 12. märtsil kell 19.30 NOOR-SOOTEATRI VÄIKESES SAALIS, Lai t. 23. Kassa avatud kell 13.00–16.00. Kassa tel: 609-626.

«Tallinna Pantomim»

TÄHELEPANU!

OPPETUUST

Seoses riiklike pühadega viiakse õppetöö päevases osakonnas läbi järgmiselt: laupäeval, 05. 03. 83 on esmaspäevane tunniplaan (07. 03. 83) pühapäeval, 06. 03. 83 on laupäevane tunniplaan (05. 03. 83) esmaspäeval, 07. 03. 83 õppetööd ei toimu laupäeval, 30. 04. 83 on esmaspäevane tunniplaan (02. 05. 83) Töölistel ja teenistujatel viiakse puhkepäev üle laupäevale, 05. 03. 83 esmaspäevale, 07. 03. 83.

DOONORIPÄEV

on 9. III 1983. a. arstipunktis, Akadeemia tee 5, kell 9.00–12.00.

NB! Pikemalt vestleme Sulev Nõmmikuga järgmises numbris.

Kutsume kõiki II–V kursuse, samuti esinemata jäänud I kursuse tudengeid näitama oma isetegemise meisterlikkust.

Oodatud on kõik taidlusvormid.

Konkurss toimub teaduskonniti uues kohvik-klubis järgmistel aegadel:

- 10. märtsil kell 18.00 Ehitusteaduskond Mehaanikateaduskond Majandusteaduskond 11. märtsil kell 18.00 Energeetikateaduskond Keemiateaduskond Automaatikateaduskond

Informatsiooni saab telefonil 531-200

Ankeedid esitada 4. märtsiks A–IV 105

TUUSIKUD

Ametiühingu komitee käsutuses on järgmised sanatooriumi- ja puhkekodu tuusikud 1985. a. II kvartaliks: SANATOORIUMID

Närvistusteemi raviks (1 tuusik) Pjatigorsk «Lesnaja Poljana» 06. 06. – 29. 06., 48 rubla; Pärnu «Rahu» 31. 05. – 23. 06., 34.50; Pärnu «Estonia» 10. 06. – 03. 07., 34.50.

Günekoloogiliste haiguste raviks (1 tuusik) Läti san. «Baidone» 30. 04. – 23. 05., 54 rubla.

Seedeorganite raviks (1 tuusik) Läti san. «Lātsi» 18. 04. – 11. 05., 33 rubla; Gruusia san. «Likani» 23. 06. – 16. 07., 48; Krasnodari «Predgorje Kaukaasia» 23. 05. – 15. 06., 48; Pärnu «Rahu» 10. 05. – 02. 06., 48; Pärnu «Rahu» 19. 05. – 11. 06., 48.

Vereringeorganite raviks (1 tuusik) Pärnu «Sõprus» 30. 06. – 23. 07., 48 rubla; Kuurort Jalta san. «Kiev» 05. 04. – 28. 04., 34.50; Läti kuurort Jurmala san. «Tsinja» 13. 04. – 06. 05., 33; Läti kuurort Jurmala san. «Bulduri» 27. 05. – 19. 06., 33; Soõsi Moris Toreza nim. sanat. 16. 04. – 09. 05., 30; Ukraina san. «Ross» 20. 04. – 13. 05., 48.

Luu-lihaste raviks (1 tuusik) Läti san. «Jaunkemerli» 05. 05. – 28. 05., 54 rubla; Haapsalu «Laine» 26. 04. – 19. 05., 34.50; Haapsalu «Lai-

ne» 18. 05. – 10. 06., 34.50 (2 tuusikut); Gruusia Tshaituba (krusovka) 21. 06. – 10. 07., 28.80.

Luu-lihaste, närvisüsteemi-, günekoloogiliste ja nahahaiguste raviks Ukraina kuurort Jevpatooria (krusovka, 1 tuusik) 18. 06. – 11. 07., 42 rubla.

Vereringeorg., närvisüst. ja hingamisteede (mitte tuberkul. iseloomuga) haiguste raviks (1 tuusik) Soõsi Lazarevskaja 12. 04. – 05. 05., 37.50 rubla.

PURKEKODUD

Võsu 14. 06. – 25. 06., 7.20 rubla; Pühajärve 23. 05. – 03. 06., 7.20; Pühajärve perek. pk. 2-le 04. 06. – 15. 06., 19.80; Pühajärve perek. pk. 3-le 29. 06. – 10. 07., 29.70; Soõsi puhk. pans. «Adler» 22. 05. – 14. 06., 36; Jurmala puhk. pans. «Dzintari» 14. 05. – 25. 05., 12; Jurmala puhk. pans. «Dzintari» 26. 05. – 06. 06., 12.

Tuusikuid jaotatakse k. a. 22. märtsil kell 11.00 a/ü komitees sotsiaalkindlustuse komisjoni koosolekul vastavalt laekunud avaldustele arvestades tööala ja ühiskondlikku tegevust. Tuusikuid võib kasutada ainult korralise puhkuse ajal.

A/U Komitee A-IV-105 tel. 53-63-66

RAAMATU UUDISEID

1. Eesti maal/ Koost. E. Pihlak. – Tln.: Kunst, 1982. – 264 lk., 11l.

2. Eesti NSV trükitoodangu statistika, 1981/ ENSV Riiklik Kirjastuste, Polügraafia ja Raamatukaubanduse Komitee, ENSV Riiklik Raamatupalat; Koost. ja eessõna L. Püss. – Tln.: Eesti Raamat, 1982. – 99 lk.

3. Eesti NSV. Seadused. Eesti NSV tsiviilprotsessi koodeks: Ametlik tekst muudatuste ja täiendustega seisuga 1. jaanuar 1982/ Eesti NSV Justiitsmin. – Tln.: Eesti Raamat, 1982. – 248 lk.

Järgmine eestikeelne ajaleht ilmub abiturientidele 11. märtsil. See müüki ei tule. 18. märtsil ilmub järgmine eestikeelne TP.

Esikülje kujundas ERIK tudeng EERIK OLLE. Teise külje joonistas ANDRES KALEVILT

Avaldame kaastunnet Andresele isa RAUL PIPHERI surma puhul. LE-81.

«TALLINNA POLÜTEHNİK» «ТАЛЛИНСКИЙ ПОЛИТЕХНИК»

Trükkkoda «Lääne», Tallinn, Pikk t. 46/42. Organi korraldaja, rahandus-, komisjoni liksme ja kirjanduse osakonna juhataja Jüri Kallaste. Teabe- ja kirjandus- ja raamatukogu osakonna juhataja Heli Mellik. Teabe- ja kirjandus- ja raamatukogu osakonna juhataja Heli Mellik. Adress redaktsioon: 10110 Tallinn, Lõunakese tee 5, TPI 1 korrus, tel. 531-201.

Tell. nr. 504 MB-02345 Hind 2 kop.

Vastutav toimetaja G. HAZAK